

Rozdział III Diagnoza – opis obszaru i ludności

Tab. 9 Średnia liczba bezrobotnych obszaru LGD i Woj. Łódzkiego

Gmina	bezrobotni ogółem	osoby w wieku produkcyjnym	średnia liczba bezrobotnych
	ogółem		
	2013		
Łódzkie	151 626,00	1 568 769,00	9,7%
Klonowa	137,00	1 798,00	7,6%
Bolesławiec	163,00	2 606,00	6,3%
Czastary	201,00	2 512,00	8,0%
Galewice	329,00	3 962,00	8,3%
Lututów	245,00	2 878,00	8,5%
Łubnice	147,00	2 548,00	5,8%
Sokolniki	203,00	3 051,00	6,7%
Wieruszów	726,00	9 092,00	8,0%
Obszar LGD	2 151,00	28 447,00	7,6%

Źródło <http://stat.gov.pl> obliczenia własne

Wskaźnik bezrobocia na obszarze LGD **jest niższy** niż dla Woj. Łódzkiego.

Tab. 10 Średnia dochodów podatkowych na 1 mieszkańca gmin tworzących LGD i Woj. Łódzkiego

GMINA	Wskaźnik G na 2015 r (PLN)
Klonowa	847,16
Bolesławiec	655,30
Czastary	603,89
Galewice	725,18
Lututów	931,70
Łubnice	822,47
Sokolniki	779,65
Wieruszów	1 570,00
Suma G dla LGD	6 935,35
Średnia G dla LGD	866,92
Średnia G dla Woj. Łódzkiego	1 322,42

Źródło <http://stat.gov.pl> obliczenia własne

Średnia dochodów podatkowych gmin na 1 mieszkańca tworzących LGD **jest niższa** od takiej średniej dla Woj. Łódzkiego

Średnia liczba mieszkańców obszaru LGD w latach 2007- 2013 - 45 684 osoby.

Liczba mieszkańców obszaru LGD stan na 31.12.2013 - 45 242 osoby.

Tab. 11 Dochody podatkowe gmin na mieszkańca na przestrzeni ostatnich lat

Gmina	Dochody podatkowe gmin na mieszkańca		
	2010	2012	2014
	zł	zł	zł
województwo łódzkie	493,24	574,44	641,61
łódzkie - gminy miejsko-wiejskie	466,75	544,18	622,55
łódzkie - gminy wiejskie	531,52	627,87	722,71
Klonowa	429,40	476,50	538,93
Bolesławiec	181,41	235,22	236,80
Czastary	235,44	243,53	268,11
Galewice	193,90	240,34	311,57
Lututów	248,38	303,12	359,23
Łubnice	282,61	350,83	378,21
Sokolniki	286,57	388,24	335,29
Wieruszów	638,69	677,42	731,29

Źródło <http://stat.gov.pl> - opracowanie własne

Dochody podatkowe gmin są pochodną potencjału ekonomiczno – gospodarczego danego obszaru. Z tabeli wynika, że sytuacja gospodarcza obszaru LGD jest słabsza od średniej dla województwa łódzkiego. Na przestrzeni 4 lat nie zanotowano istotnego wzrostu dochodów podatkowych gmin. Miała na to wpływ również zła sytuacja gospodarcza w Polsce i na świecie.

Tab. 12 Podstawowe dane o strukturze ludności na obszarze objętym LSR - osoby w wieku przedprodukcyjnym, produkcyjnym i poprodukcyjnym.

Gmina	0-19 lat			20-65 lat			powyżej 65		
	ogółem	mężczyźni	kobiety	ogółem	mężczyźni	kobiety	ogółem	mężczyźni	kobiety
Klonowa	677	331	346	1 796	940	856	489	185	304
Bolesławiec	802	398	404	2 614	1 369	1 245	656	289	367
Czastary	876	445	431	2 506	1 298	1 208	571	213	358
Galewice	1 371	701	670	3 993	2 081	1 912	884	331	553
Lututów	1 030	532	498	2 924	1 513	1 411	691	262	429
Łubnice	925	447	478	2 544	1 364	1 180	662	229	433
Sokolniki	1 035	531	504	3 084	1 606	1 478	753	291	462
Wieruszów	3 106	1 596	1 510	9 218	4 627	4 591	1 951	764	1 187
<i>Razem</i>	9 822	4 981	4 841	28 679	14 798	13 881	6 657	2 564	4 093
<i>Udział procentowy</i>	21,8%			63,5%			14,7%		

Stan na 31.12.2014 r. Źródło <http://stat.gov.pl> - opracowanie własne

Średnia gęstość zaludnienia na obszarze „Między Prosną a Wartą” wynosi około 67 osób/ km². Wielkość ta jest niższa od średniej województwa, która w tym okresie wyniosła 139 osób/km².

1. Określenie grup szczególnie istotnych z punktu widzenia realizacji LSR

LSR odnosi się do wszystkich mieszkańców obszaru jednak z uwagi na ograniczenia finansowe i zakres działań przewidziany w PROW 2014-2020 niektóre grupy są szczególnie istotne z punktu widzenia strategii.

Zostały określone następujące grupy defaworyzowane, które zostaną objęte interwencją w ramach LSR:

- Osoby 50+,
- Osoby młode (wchodzące na rynek pracy),
- Kobiety,
- Osoby niepełnosprawne.

Opis grup defaworyzowanych

Osoby 50+ - defaworyzowanie polega na małej możliwości zatrudnienia, w szczególności w przypadku utraty pracy. **W odniesieniu do tej grupy zostanie podjęta interwencja w obszarze podejmowania działalności gospodarczej i tworzenia miejsc pracy (zatrudniania tych osób).**

Osoby młode – defaworyzowanie polega na małej możliwości kierowania swoją karierą zawodową. Na obszarze LSR jest mała różnorodność firm i instytucji zatrudniających pracowników (co jest typowe dla obszarów wiejskich). W związku z tym osoby wchodzące na rynek pracy, które nie chcą podejmować pracy w branżach tu dominujących (przemysł drzewny i meblarski) lub posiadają specyficzne kwalifikacje, mają małe możliwości startu zawodowego. **W odniesieniu do tej grupy zostanie podjęta interwencja w obszarze podejmowania działalności gospodarczej i tworzenia miejsc pracy (zatrudniania tych osób).**

Za osoby wchodzące na rynek pracy zostały uznane osoby w wieku 20 do 34 lat.

Tab. 13 Osoby młode oraz w wieku 50+ aktywne zawodowo

Gmina	20-34			50-64		
	ogółem	mężczyźni	kobiety	ogółem	mężczyźni	kobiety
Klonowa	679	344	335	520	277	243
Bolesławiec	896	479	417	845	442	403
Czastary	912	478	434	798	406	392
Galewice	1 438	726	712	1 226	636	590
Lututów	1 068	561	507	942	480	462
Łubnice	939	533	406	761	383	378
Sokolniki	1 071	582	489	966	475	491
Wieruszów	3 246	1 675	1 571	3 036	1 427	1 609
Razem	10 249	5 378	4 871	9 094	4 526	4 568

Stan na 31.12.2014 r. Źródło <http://stat.gov.pl> - opracowanie własne

Tabela przedstawia liczbę osób, które zostaną objęte działaniami w ramach LSR. W odniesieniu do wszystkich mieszkańców obszaru osoby młode stanowią ok. 23 % natomiast osoby starsze ok. 20%.

Kobiety – defaworyzowanie polega na mniejszym niż w przypadku mężczyzn dostępie do zatrudnienia, na co wskazuje podany niżej współczynnik zatrudnienia. Na terenie objętym LSR jest dobrze rozwinięty przemysł drzewny i meblarski, gdzie z uwagi na charakter pracy w większości zatrudniani są mężczyźni. Kobiety znajdują pracę głównie w handlu i firmach krawieckich. Kobiet dotyczą też okoliczności wskazane w odniesieniu do osób młodych. Dodatkowo problem kobiet pogłębia trudne wejście na rynek po okresie macierzyństwa.

W odniesieniu do tej grupy zostanie podjęta interwencja w obszarze podejmowania działalności gospodarczej i tworzenia miejsc pracy.

W grupie tej nie została określona granica wiekowa, interwencją objęte będą wszystkie kobiety w wieku aktywności zawodowej.

Osoby niepełnosprawne – defaworyzowanie polega na mniejszym dostępie do wielu usług społecznych. Jednak w LSR skupiono się na ograniczonym dostępie do zatrudnienia. Diagnoza osób z niepełnosprawnością jest trudna ponieważ brak jest pełnych danych w zakresie populacji osób z niepełnosprawnością czy też w zakresie poszczególnych ich dysfunkcji. W województwie łódzkim, wyniki spisu ludności 2011 roku wykazały, że liczba osób z niepełnosprawnością wynosiła 333,8 tys., co stanowiło 13,1% ludności województwa (wg Strategii Rozwiązywania Problemów Społecznych w Powiecie Wieruszowskim na lata 2014-2020).

Liczbę osób niepełnosprawnych na obszarze LGD można oszacować na **poziomie 5800 osób**. Są to osoby o zróżnicowanych dysfunkcjach, od lekkich – powodujących nieduże utrudnienia w egzystencji, do znacznych wymagających dużego wsparcia.

W LSR jako osoby niepełnosprawne uznaje się osoby z orzeczoną stopniem niepełnosprawności.

W odniesieniu do tej grupy zostanie podjęta interwencja w obszarze podejmowania działalności gospodarczej oraz tworzenia miejsc pracy przeznaczonych dla osób niepełnosprawnych.

Uzasadnienie wyboru grup defaworyzowanych

Realizacja celu PROW 2014-2020 tj. „wspieranie włączenia społecznego, ograniczenia ubóstwa i rozwoju gospodarczego na obszarach wiejskich” może być efektywnie realizowana przez wspieranie aktywności gospodarczej mieszkańców terenów wiejskich. Kierowanie pomocy w formie finansowania przedsięwzięć, które w późniejszym etapie generują przychody, wpływa na długofalową poprawę poziomu życia mieszkańców wsi. Zgodnie z poczuciem solidarności społecznej pomoc tą należy kierować do osób słabszych, ale jednocześnie mających potencjał i zasoby umożliwiające efektywne wykorzystanie tej pomocy. Wskazane grupy spełniają te warunki.

Interwencja w odniesieniu do grup defaworyzowanych polega na uwzględnieniu ich w kryteriach wyboru operacji i przyznaniu preferencji dla operacji uwzględniających ich interesy. Poprzez odpowiednią konstrukcję wskaźników rezultatu i produktu możliwe będzie badanie wpływu realizowanych operacji na poszczególne grupy.

Szczególną grupę stanowią osoby ubogie - defaworyzowanie polega na mniejszym dostępie do wielu usług społecznych, w tym do infrastruktury rekreacyjnej i kulturalnej. Powodem ubóstwa są patologie społeczne, ale również niskie dochody związane z niskimi kwalifikacjami. Ponieważ LSR nie podejmuje działań o charakterze pomocy społecznej, oddziaływanie na tą grupę będzie pośrednie, poprzez stworzenie warunków do uczestnictwa w inicjatywach społecznych (w tym podnoszących kompetencje), korzystania z możliwości zatrudnienia i korzystania z infrastruktury. Ponieważ wszystkie działania ujęte w LSR są skierowane również do osób ubogich nie jest planowane przyznanie tej grupie preferencji przy wyborze operacji, jak również ujęcie tej grupy we wskaźnikach celów i produktów.

2. Charakterystyka gospodarki i przedsiębiorczości

Na obszarze LGD dominują zakłady zatrudniające małą liczbę pracowników (mikro i małe przedsiębiorstwa). Działają one głównie w branży przetwórstwa przemysłowego, są to w szczególności zakłady meblarskie i drzewne. Istotne znaczenie dla funkcjonowania tych zakładów ma dostęp na miejscu do surowców, głównie płyt wiórowych, wytwarzanych w Zakładzie Płyt Wiórowych Pfeleiderer Prospan S.A. w Wieruszowie.

Inną gałęzią przetwórstwa o silnej pozycji na terenie powiatu jest przetwórstwo mięsa. Zakładem o ugruntowanej i rozpoznawalnej marce jest firma „Agrecol” producent nawozów naturalnych. a także zakłady produkcyjne wyspecjalizowane w szyciu koszul męskich i bluzek damskich. Charakter gospodarki na obszarze LGD obrazują dane z poniższej tabeli.

Tab. 14 Liczba przedsiębiorstw wg skali zatrudnienia.

Gmina	Liczba pracowników				
	0 - 9	10 - 49	50 - 249	250 - 999	1000 i więcej
Klonowa	131	10	1	0	0
Bolesławiec	303	12	2	0	0
Czastary	251	14	1	1	0
Galewice	370	22	2	0	0
Lututów	322	17	2	0	0
Łubnice	280	14	1	0	0
Sokolniki	322	10	2	1	0
Wieruszów	1499	69	12	5	0
Razem	3478	168	23	7	0

Stan na 31.12.2014 r. Źródło <http://stat.gov.pl> - opracowanie własne

Tab. 15 Osoby fizyczne prowadzące działalność gospodarczą wg branż

Stan na 31.12.2014 r. Źródło <http://stat.gov.pl>

L.P.	Gmina	Ogółem	osoby fizyczne prowadzące działalność gospodarczą na 100 osób w wieku produkcyjnym	rolnictwo, leśnictwo, łowiectwo i rybactwo	górnictwo i wydobywanie	przetwórstwo przemysłowe	dostawa wody; gospodarowanie ściekami i odpadami oraz działalność związana z rekultywacją	budownictwo	handel hurtowy i detaliczny; naprawa pojazdów samochodowych, włączając motocykle	transport i gospodarka magazynowa	działalność związana z zakwaterowaniem i usługami gastronomicznymi	informacja i komunikacja	działalność finansowa i ubezpieczeniowa	działalność związana z obsługą rynku nieruchomości	działalność profesjonalna, naukowa i techniczna	działalność w zakresie usług administrowania i działalność wspierająca	edukacja	opieka zdrowotna i pomoc społeczna	działalność związana z kulturą, rozrywką i rekreacją	Pozostała działalność usługowa
1	Klonowa	107	5,9	14	1	20	0	12	26	14	0	3	4	0	6	1	1	2	1	2
2	Bolesławiec	247	9,5	10	1	34	1	31	100	19	7	1	6	0	9	3	6	5	2	12
3	Czastary	210	8,5	5	0	32	3	44	79	18	4	4	4	0	3	6	0	3	0	5
4	Galewice	315	7,9	12	0	60	2	60	97	26	7	2	4	2	12	1	0	13	3	14
5	Lututów	263	9,1	10	1	33	0	46	102	16	6	1	7	1	12	3	4	10	1	10
6	Łubnice	235	9,2	10	0	41	1	39	64	38	7	1	5	1	13	1	4	2	1	7
7	Sokolniki	242	7,9	9	0	40	0	37	87	28	9	3	3	0	7	1	5	6	0	7
8	Wieruszów	1239	13,8	19	2	182	1	161	457	94	24	19	21	6	86	21	19	58	5	64
Ogółem		2858	6,3	89	5	442	8	430	1012	253	64	34	54	10	148	37	39	99	13	121

Powyższa tabela wskazuje na główne obszary działalności gospodarczej prowadzonej przez małe przedsiębiorstwa. Uwagę zwraca liczny udział firm handlowych. Znaczna liczba przedsiębiorstw działa w branży przetwórstwa przemysłowego, są to głównie zakłady meblarskie. Istotne znaczenie dla obszaru LGD mają także firmy budowlane i transportowe. Uwagę zwraca też duża różnorodność rodzajów prowadzonej działalności. Jako uzupełnienie tych danych trzeba podać, że liczba osób fizycznych prowadzących działalność gospodarczą na 100 osób w wieku produkcyjnym w województwie łódzkim wynosi 11,6 (w tym w gminach wiejskich 8,4, a miejsko-wiejskich 11,1). Sytuacja w tym zakresie na obszarze objętym LSR nie odbiega od średniej w województwie.

Obraz sytuacji gospodarczej obszaru LGD uzupełnia zestawienie wielkości gospodarstw rolnych prowadzących działalność rolniczą.

Tab. 16 Gospodarstwa rolne wg grup obszarowych użytków rolnych

Gmina	gospodarstwa indywidualne				
	do 1 ha włącznie	1 - 5 ha	5 - 10 ha	10 -15 ha	15 ha i więcej
Klonowa	41	115	221	117	73
Bolesławiec	199	259	161	51	52
Czastary	51	318	178	50	43
Galewice	174	498	245	65	43
Lututów	47	307	227	83	83
Łubnice	144	221	218	63	74
Sokolniki	129	356	199	48	41
Wieruszów	236	439	210	82	46
Razem	1021	2513	1659	559	455

Stan na rok 2010 r. Źródło <http://stat.gov.pl>

Szczególną uwagę zwraca duża liczba gospodarstw o powierzchni 1-10 ha oraz stosunkowo niewielka o powierzchni powyżej 10 ha, a także duża liczba gospodarstw do 1 ha. Sytuacja taka powoduje, że efektywność gospodarowania na obszarze LGD jest niska, wskazuje, że w najbliższym czasie musi nastąpić odchodzenie osób z rolnictwa, lub zwiększenie skali działalności pozarolniczej.

Można stwierdzić, że główne branże dla rozwoju obszaru LGD to przemysł drzewny i meblarski. Jednak w kontekście realizacji LSR kluczowe znaczenie ma różnorodność działalności prowadzonej przez mikro i małe przedsiębiorstwa. W tym zakresie trudno wskazać na jedną dominującą branżę. Można prognozować, że rozwijać będą się branże: handlowa, usługi budowlane i transportowe. Prognoza ta ma oparcie w zapytaniach kierowanych do LGD na spotkaniach konsultacyjnych oraz w trakcie spotkań w biurze LGD.

Tab. 17 Przeciętne miesięczne wynagrodzenie brutto w 2013 roku w powiecie wieruszowskim

(bez podmiotów gospodarczych o liczbie pracujących do 9 osób)

Obszar	Ogółem	Rolnictwo, leśnictwo, łowiectwo i rybactwo	Przemysł i budownictwo	Handel; naprawa pojazdów samochodowych, transport i gospodarka magazynowa; zakwaterowanie i gastronomia, informacja i komunikacja	Działalność finansowa i ubezpieczeniowa; obsługa rynku nieruchomości oraz pozostałe usługi
województwo łódzkie	3510,20	4315,63	3522,00	3117,17	3649,50
powiat wieruszowski	2722,07	1702,60	2468,16	2226,10	3485,95

Źródło: Województwo Łódzkie Podregiony Gminy Powiaty 2014

Uwaga. Dane o wynagrodzeniach są dostępne na poziomie powiatów. Z uwagi na podobne uwarunkowania wysokość wynagrodzenia w Gminie Klonowa nie odbiega od wartości dla powiatu wierszowskiego.

Uwagi i wnioski do tabeli

- Nie podano płac w mikroprzedsiębiorstwach z powodu braku dostępności takich danych. Można jednak domniemywać, że są one na podobnym poziomie.
- Uwagę zwraca znacznie niższy poziom wynagrodzeń na obszarze LSR w porównaniu ze średnimi dla województwa łódzkiego w rolnictwie, przemyśle i handlu.
- Wynagrodzenia z kolumny ostatniej dotyczą osób o wyższych kwalifikacjach wykonujących zawody wymagające specyficznych kwalifikacji. Okazuje się, że wynagrodzenia takich osób są zbliżone do średniej wojewódzkiej. W kontekście LSR informacja ta wskazuje na potencjał w zakresie podejmowania działalności gospodarczej w tym obszarze.

3. Opis rynku pracy

Tab. 18 Udział bezrobotnych zarejestrowanych w liczbie ludności w wieku produkcyjnym wg płci

Gmina	ogółem	mężczyźni	kobiety	ogółem	mężczyźni	kobiety
	2013	2013	2013	2014	2014	2014
	%	%	%	%	%	%
Klonowa	7,6	5,9	9,6	5,7	4,0	7,6
Bolesławiec	6,3	5,8	6,8	4,0	3,5	4,5
Czastary	8,0	6,8	9,4	6,3	5,6	7,2
Galewice	8,3	7,3	9,5	6,4	6,4	6,5
Lututów	8,5	8,2	8,9	6,2	6,1	6,2
Łubnice	5,8	4,8	6,9	4,2	3,6	5,1
Sokolniki	6,7	5,8	7,7	5,9	5,3	6,7
Wieruszów	8,0	6,4	9,8	6,4	5,2	7,7
Województwo łódzkie	9,7	9,4	9,9	8,1	7,8	8,5

Źródło <http://stat.gov.pl>

Tab. 19 Liczba bezrobotnych (dane przybliżone ± 10 osób)

Gmina	ogółem	mężczyźni	kobiety
	2014		
	osoby	osoby	osoby
Klonowa	100	40	60
Bolesławiec	100	50	50
Czastary	160	80	80
Galewice	260	140	120
Lututów	180	100	80
Łubnice	110	50	60
Sokolniki	180	90	90
Wieruszów	580	260	320
Razem	1670	800	860

Źródło: Opracowanie własne na podstawie danych z <http://stat.gov.pl> ;

Z powyższych danych wynikają następujące wnioski:

- **Udział bezrobotnych zarejestrowanych w liczbie ludności w wieku produkcyjnym (wskaźnik bezrobocia) na 31.12.2013 roku we wszystkich gminach, a co za tym idzie na obszarze LSR był mniejszy niż ten wskaźnik dla województwa łódzkiego,**
- W 2014 roku nastąpił spadek wskaźnika bezrobocia, co oznacza spadek bezrobocia,
- Wskaźnik bezrobocia wśród kobiet jest wyższy we wszystkich gminach, **co potwierdza defaworyzację kobiet w tym obszarze.**

Sytuacja na rynku pracy na obszarze LSR nie jest zła jeżeli chodzi o liczbę miejsc pracy, jednak z uwagi na małą różnorodność branż poszukiwani są pracownicy w zawodach związanych z przetwórstwem drewna i produkcją mebli lub w transporcie, jest to praca głównie dla mężczyzn. Kobiety są zatrudniane na stanowiskach związanych z krawiectwem lub w handlu.

Stwarza to niekorzystną sytuację dla osób mających inne preferencje zawodowe lub kwalifikacje zawodowe na poziomie wyższym. Część z nich opuszcza miejsce zamieszkania lub pozostaje bez zatrudnienia. Grupą pozostającą poza rynkiem pracy są również osoby, które kontynuują naukę po szkole średniej. Większa część z tej grupy po zakończeniu edukacji przenosi się do innych, większych ośrodków, nie znajdując odpowiedniej dla siebie pracy. Szczególną cechą osób młodych jest mobilność i skłonność do poszukiwania pracy poza miejscem zamieszkania.

Inna sytuacja jest wśród osób starszych (powyżej 50 roku życia). Część z tych osób posiada świadczenia społeczne (renty, i inne świadczenia). Niektórzy (głównie kobiety) zajmują się gospodarstwem domowym. Podejmują także różne prace sezonowe i dorywcze. Osoby z tej grupy są mało mobilne i nie są skłonne poszukiwać zatrudnienia poza miejscem zamieszkania. Z uwagi na uzyskiwane dochody rzeczywista sytuacja tych osób nie znajduje odzwierciedlenia w statystykach dot. bezrobocia. Istotnym problemem tych osób są niskie dochody.

Poza rynkiem pracy jest też grupa osób, które nie podejmują starań w kierunku uzyskania pracy. Korzystają z pomocy społecznej i uzyskują dochody wykonując drobne prace dorywcze.

4. Sektor społeczny

Tab. 20 Liczba stowarzyszeń rejestrowych w podziale na rodzaj działalności na obszarze LSR

Rodzaj działalności	Liczba stowarzyszeń	W tym o statusie OPP
ochotnicza straż pożarna	60	1
działalność na rzecz rozwoju miejscowości	17	1
Działalność kół gospodyń <i>w tym na rzecz zachowania dziedzictwa</i>	5	0
działalność hobbystyczna <i>w tym kulturalna</i>	8	2
Inne	43	2
Razem	133	6

Stan na 10.12.2015. Źródło Rejestr KRS - opracowanie własne

Uwagę zwraca duża liczba ochotniczych straży pożarnych i stowarzyszeń na rzecz rozwoju miejscowości. Istotne jest, że te organizacje mogą otrzymywać dotacje, w tym dofinansowanie w ramach LSR. Niektóre z nich otrzymały już wsparcie w ramach LEADER-a 2007-2013. Taki stan stwarza korzystną sytuację w kontekście realizacji PROW w nowym okresie programowania.

Społeczność lokalną na obszarze LSR cechuje aktywność przejawiająca się w działalności podmiotów sektora porządowego, a także działalności grup nieformalnych. Działają tu koła myśliwskie, wędkarskie, organizacje pro-

mujące walory historyczne, organizacje prowadzące szkoły, ochotnicze straże pożarne, uczniowskie zespoły sportowe, zespoły regionalne, chóry. **Ich działalność w małym stopniu przekłada się jednak na rozwój współpracy i budowę kapitału społecznego.** Organizacje tworzą stosunkowo wąskie grona osób, podejmując inicjatywy dotyczące głównie swoich członków i najbliższego otoczenia. W okresie realizacji LEADER – 2007-2013 dzięki oddziaływaniu LGD „Między Prosną a Wartą” nastąpiło zwiększenie aktywności i skłonności do współpracy tych podmiotów. Stanowi to dobry punkt wyjścia działań w ramach PROW 2014-2020.

Na obszarze LGD organizowane są również imprezy plenerowe i integracyjne inicjowane przez samorządy gminne, jednak w działania te nie angażują mieszkańców w trakcie ich przygotowania. Wyjątkiem są dożynki, w których przygotowanie włączają się osoby i zespoły zajmujące się pielęgnowaniem tradycji (zachowaniem zwyczajów, obrzędów i strojów).

Na terenie LGD istnieją również grupy nieformalne, które samodzielnie nie mogą otrzymywać dofinansowania, jednak ich działalność może być wspierana poprzez organizacje w strukturach których te grupy są umocowane. LGD „Między Prosną a Wartą” współpracowała już z takimi grupami, poprzez udział niektórych z nich w różnych przedsięwzięciach (np. wspólny udział w Jarmarku Wojewódzkim w Łodzi, w dożynkach, w Smakach Ziemi Łódzkiej).

Wg danych własnych LGD na obszarze LSR działa 18 nieformalnych kół gospodyń wiejskich.

5. Problemy społeczne

Obszar 8 gmin należących do „Między Prosną a Wartą” -- LGD charakteryzuje się występowaniem negatywnych zjawisk demograficznych typowych dla całego województwa i kraju. Do wspólnych problemów całego obszaru objętego LSR należy zaliczyć: migrację, w tym szczególnie migrację zagraniczną i starzenie się społeczeństwa. Problem migracji zagranicznych występuje we wszystkich 8 gminach obszaru. Nakłada się na to również ujemny przyrost naturalny. Wg danych GUS (www.stat.gov.pl –Bank Danych Lokalnych) przyrost naturalny na terenach wiejskich 7 gmin LGD należących do powiatu wierszowskiego wyniósł :

- w roku 2013: –1,0,
- w roku 2014: –0,7.

Prognozy wskazują na dalsze wyludnianie się obszaru w ciągu najbliższych 20 lat. Według danych Głównego Urzędu Statystycznego w 2035 roku Powiat Wierszowski zamieszkaany będzie przez niewiele ponad 38 tysięcy osób.

Tab.21 Stan obecny i prognoza demograficzna ludności w Powiecie Wierszowskim

Rok	2012	2020	2025	2030	2035
Liczba ludności	42281	41142	40437	39446	38259

Źródło: Dane Głównego Urzędu Statystycznego, Bank Danych Lokalnych, 2013.

Jest to spowodowane wspomnianą migracją ludzi młodych, a także problemami ekonomicznymi, w szczególności niskimi dochodami. Są one przyczyną innych następstw, jak np. brak możliwości samodzielnego zamieszkania młodych rodzin.

Pomimo aktywności w obszarze ekonomicznym uzyskiwanie satysfakcjonujących dochodów jest bardzo trudne. Dotyczy to głównie opisanych już grup defaworyzowanych.

Pomimo poprawy na rynku pracy są ciągle osoby dotknięte bezrobociem, szczególnie osoby o niskich kwalifikacjach i osoby niepełnosprawne. Niepełnosprawność, w szczególności w stopniu umiarkowanym i znacznym jest też barierą w zatrudnieniu.

Sytuacja taka prowadzi do ubóstwa. Wskaźnikiem problemów społecznych może być liczba świadczeń udzielonych podopiecznym instytucji opieki społecznej. Obrazuje to poniższa tabela.

Tab. 22 Liczba świadczeń

Gmina	Liczba udzielonych świadczeń rodzinom											
	Razem			w tym z powodu:								
				Ubóstwo			Bezrobocie			Niepełnosprawność		
	2010	2012	2014	2010	2012	2014	2010	2012	2014	2010	2012	2014
Bolesławiec	104	83	80	73	58	59	37	37	25	34	33	29
Czastary	103	97	115	91	91	93	46	44	58	26	30	29
Klonowa	161	107	106	95	79	61	39	32	28	26	22	14
Galewice	91	87	135	52	85	105	43	52	58	34	41	43
Lututów	232	186	146	182	148	105	71	68	47	21	26	34
Łubnice	92	96	93	55	62	55	44	45	36	27	23	32
Sokolniki	138	145	115	125	123	94	65	70	52	19	20	20
Wieruszów	384	388	360	276	251	232	243	253	211	114	126	104
Razem	1305	1189	1150	949	897	804	588	601	515	301	321	305

Źródło: opracowanie własne na podstawie danych z gminnych ośrodków pomocy społecznej.

Uwagę zwraca w miarę stały poziom świadczeń na przestrzeni ostatnich 4 lat. W opinii pracowników instytucji z obszaru pomocy społecznej pomoc dotyczy głównie osób mało zaradnych, które pomimo prób ich aktywizacji nie podejmują aktywności w kierunku poprawy swojej sytuacji. Niniejsza LSR koncentruje się w dużej mierze na bezpośrednim wsparciu inicjatyw gospodarczych, co wyklucza możliwość interwencji w obszarze pomocy społecznej. Dlatego interwencja wobec osób ubogich polega głównie na promocji aktywności w różnych obszarach życia społecznego, co ma wpływ również na aktywność w zakresie poprawy swojej sytuacji ekonomicznej. Ważne jest też szerokie prezentowanie możliwości uzyskania wsparcia na przedsięwzięcia gospodarcze. Istotna dla tych osób jest również poprawa dostępności ogólnodostępnej infrastruktury rekreacyjnej i kulturalnej.

Na terenie obszaru objętego LSR istnieją różnorodne obiekty kulturalne, rekreacyjne i sportowe. Należą do nich biblioteki gminne, gminne ośrodki kultury, świetlice wiejskie, place zabaw, siłownie, boiska sportowe itp. Są one ogólnodostępne. Nie występują więc ograniczenia dostępu do tej infrastruktury dla osób uboższych. Jednak barierą dostępu jest mała aktywność tych osób. W znacznym stopniu jest to spowodowane dużym zaangażowaniem w zapewnienie środków na podstawowe potrzeby.

6. Wewnętrzna spójność obszaru (inna niż spójność przestrzenna)

Obszar „Między Prosną a Wartą” jest spójny nie tylko przestrzennie, ale również w innych obszarach. w szczególności jest spójny etnicznie, historycznie, kulturowo, ekonomicznie i osadniczo. Obszary te mają szczególne znaczenie w kontekście realizacji celów LSR, odnoszą się one bowiem do sfery zachowania dziedzictwa lokalnego (związanego z historią i kulturą) oraz sfery ekonomicznej.

Początki osadnictwa w rejonie Wieruszowa sięgają dziesięciu tysięcy lat wstecz.. W widłach rzek Niesób i Proсна znajdują się wały obronne grodziska pochodzącego z czasów kultury łużyckiej. Ptolemeusz Klaudiusz w dziele „Nauka geograficzna” (II w n.e.), nanosząc szlak bursztynowy, zaznaczył na mapie dwie miejscowości na linii rzeki Proсны – Arsonium i Calisia. Tę pierwszą miejscowość stanowił zapewne gród, na bazie, którego powstał późniejszy Wieruszów. Szlak bursztynowy wg opisu Ptolemeusza przebiegał przez cały niemal dzisiejszy obszar LSR. **Wśród mieszkańców obszaru pojęcie szlaku bursztynowego jest znane, powszechne jest utożsamianie**

z nim terenów, które dziś właśnie stanowią obszar objęty LSR. Szlakiem Prometeusza podążał św. Wojciech do Gniezna na dwór króla Bolesława Chrobrego. Zgodnie z miejscową tradycją odprawiał on msze święte w pogańskim świętym gaju w Cieszęcinie i pozostawił tam na dębę krzyż. W miejscu pogańskiego gaju powstała świątynia katolicka, która dziś jest Sanktuarium Świętego Wojciecha. **Tradycja ta i kult św. Wojciecha jest na tyle silna i** jak wierzą mieszkańcy (i potwierdzają historycy) prawdziwa, że Episkopat Polski wyraził zgodę na przeniesienie z Gniezna do Cieszęcina części relikwii św. Wojciecha. Corocznie do tego Sanktuarium pielgrzymują wierni z parafii położonych w niewielkiej odległości, na obszarze objętym LSR.

Duże znaczenie dla obszaru objętego LSR miał Kongres Wiedeński w 1815r. i ustalenie granicy na rzece Prośnie i Niesobie pomiędzy Prusami i Rosją. Odtąd obszar ten w większości leżał po stronie rosyjskiej i tylko niewielka jego część pozostała po stronie pruskiej. Obszar LSR stał się wtedy obszarem przygranicznym, na jednej z najważniejszych w ówczesnym świecie granic. Do dziś okolice Prośny usiane są niewielkimi, wystającymi z ziemi metalowymi lub kamiennymi słupami granicznymi. Niektóre z nich znajdują się przy szlakach rowerowych. **Wciąż żywe są opowieści i legendy o życiu „przy granicy”.**

W 1918 cały obszar objęty LSR wrócił w skład odrodzonej Rzeczypospolitej Polskiej. Do czasu II wojny światowej ważną grupę społeczną stanowiła ludność żydowska, wyniszczona jednak całkowicie w czasie okupacji niemieckiej.

Po II wojnie cały obszar wszedł w skład Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, nie miały miejsca żadne masowe migracje ludności. Stąd obszar LGD cechuje się **spójnością etniczną**, nie ma tu mniejszości narodowych.

Spółczesność **charakteryzuje się jednorodnością kulturową**, jest oparte o **wspólną tożsamość społeczną**. Istnieją tu dobra kultury niematerialnej, pielęgnowane i przenoszone w łańcuchu pokoleniowym przez lata legendy, opowieści, obrzędy i tradycje, jak i materialnej, w szczególności architektura sakralna.

Istniejące zasoby gospodarcze na obszarze LGD powstały głównie na skutek własnej aktywności i zaangażowaniu mieszkańców. Poza wspomnianym zakładem płyt wiórowych i zakładem meblowym Helvetia Meble, nie było tutaj dużych inwestycji związanych z tworzeniem licznych miejsc pracy.

Duża grupa mieszkańców obszaru utrzymuje się z rolnictwa, pracy najemnej i stosunkowo niedużej działalności gospodarczej. Dochody tej grupy są stosunkowo małe. W odniesieniu do tej grupy można mówić o **spójności ekonomicznej**. Osoby te są zainteresowane wzrostem istniejących i uzyskiwaniu dodatkowych dochodów.

Obszar jest **spójny też pod względem osadniczym**, tj. typem zabudowy mieszkalnej. W tym zakresie dominują wsie z zabudową zagrodową oraz osiedlową (wyjątkiem są osiedla bloków wielopłytowych w Wieruszowie). Taki rodzaj osadnictwa jest powiązany z siecią dróg lokalnych. Konieczność codziennego przemieszczania się mieszkańców stanowi specyfikę obszaru LSR.

Opisana sytuacja powoduje, że potrzeby mieszkańców obszaru w wielu kategoriach są podobne. Wykazały to również konsultacje społeczne, a w szczególności wynikające z nich problemy kluczowe.

Spójność obszaru w różnych aspektach jest bardzo istotna w kontekście skuteczności oddziaływania LSR. Znacznie zwiększa szanse na osiągnięcie celów strategii, poprzez istnienie dużych grup potencjalnych beneficjentów operacji.

7. Opis dziedzictwa kulturowego

Na terenie obszaru LGD znajdują się obiekty świadczące o historii tego obszaru, stanowią one dziedzictwo materialne. Poprzez swój związek z historią wpływają na tożsamość kulturalną mieszkańców obszaru.

- 1) **Wieruszowski rynek wraz z parkiem miejskim** Wieruszowski rynek stanowi relikwii średniowiecznego układu urbanistycznego oraz ściśle centrum miasta. W centrum parku miejskiego stoi pomnik św. Floriana z 1990 r. oraz pomnik przyrody – lipa srebrnolistna.
- 2) **Główna ulica Wieruszowa – ul. Warszawska** stanowi główną reprezentacyjną ulicę miasta Wieruszowa.
- 3) **Klasztor oo. Paulinów i Kościół pw. Zesłania Ducha Św. w Wieruszowie** - w 1401 r. sędzia wieluński Bernard Wierusz ufundował klasztor i sprowadził oo. Paulinów do Wieruszowa. Kościół wzniesiony w stylu barokowym został ukończony w 1676 r. Wnętrze świątyni składa się m.in. z zespołu dziewięciu barokowych ołtarzy rzeźbionych w drewnie, rokokowy prospekt organowy, stalle z 1682 r. z malowidłami na zapieckach, a także pomalowanych na czarno ołtarzy z 2. poł. XVII w. Najcenniejszym zabytkiem świątyni jest słynący łaskami obraz Miłosierdzia Bożego, zwany również obrazem Pana Jezusa Pięciorańskiego oraz obraz Matki Boskiej Częstochowskiej namalowany na desce.
- 4) **Zespół dworski – parkowy Szczanieckich w Lubczynie** - Dominantę zespołu stanowi neoklasycystyczny dwór z 1913 r. z tarasami od wschodu i północy, kryty dachem łamanym z facjatkami. Dwór

- w Lubczynie otoczony jest zabytkowym parkiem. Obecnie dwór jest siedzibą ośrodka łowieckiego „Pałac – Lubczyzna”, nastawionego głównie na turystykę myśliwską i agroturystykę.
- 5) **Kościół pw. św. Michała w Wyszanowie** - neoromański kościół z kwadratową wieżą wzniesiony w 1842 r. We wnętrzu znajduje się późnogotycka rzeźba św. Barbary z ok. 1510 r. oraz trzy ołtarze, chrzcielnica i późnobarokowy prospekt organowy z 2. poł. XVIII w.
 - 6) **Pomnik projektu Alfonsa Nowaczyka z 1971 r. w Wyszanowie** wzniesiony w miejscu egzekucji mieszkańców wsi Wyszanów, Mikorzyn i Torzeniec, dokonanej przez żołnierzy Wehrmachtu we wrześniu 1939 r.
 - 7) **Kościół pw. Świętej Trójcy w Węglewicach** Jednonawowy, wykonany z drewna modrzewiowego kościół wzniesiony został w latach 1808 – 1810 r. za intencją Jana Gwałberta Karśnickiego – stolnika ostrzeszowskiego, działacza obozu patriotycznego w czasie Sejmu Wielkiego i Insurekcji Kościuszkowskiej. Ołtarz główny usytuowany jest w prezbiterium, składający się z rzeźb: ukrzyżowanego Chrystusa, Matki Bolesnej i św. Jana. Zwieńczeniem ołtarza jest naścienne malowidło przedstawiające Boga Ojca, które wraz ze srebrzystą gołębicą, umieszczoną nad rzeźbą Chrystusa, nawiązują do wezwania kościoła – Świętej Trójcy.
 - 8) **Pałac w Węglewicach** –Klasycyistyczny pałac będący niegdyś siedzibą rodziny Ormontowskich, wzniesiony został na przełomie XIX i XX stulecia. Wokół pałacu rozciąga się park, w którym pośród starodrzewu rosną dwa klony pospolite o obwodach 360 cm i 300 cm oraz dąb szypułkowy o obwodzie 420 cm.
 - 9) **Kościół pw. św. Wojciecha w Cieszęcinie** Kościół parafialny wzniesiony w 1789 r. Podczas II wojny światowej został obrabowany i zamknięty. Jest to budowla drewniana, orientowana, konstrukcji zrębowej. W dniu 19 kwietnia 1995 r. świątynię w Cieszęcinie podniesiono do rangi Diecezjalnego Sanktuarium św. Wojciecha dla Diecezji Kaliskiej.
 - 10) **Grodzisko i kościół pw. św. Rocha w Kuźnicy Skakawskiej** Drewniany, jednonawowy, kryty gontem kościół filialny pw. św. Rocha powstał w 1746 r. Wewnątrz mieści się późnorennesansowy ołtarz główny z 1. poł. XVII w., cztery barokowe rzeźby na belce tęczowej, oraz polichromia z ok. XIX w.
 - 11) **Kościół parafialny pw. św. Piotra i Pawła w Lututowie** Wewnątrz mieści się cenny obraz Matki Boskiej z 1639 r. oraz tablica epitafijna Biernackich z wmurowaną kulą armatnią z 1812 r. Kościół parafialny wybudowano w latach 1910 – 1917 r. w stylu neoromańsko – mauretańskim wg projektu z 1907 r. architekta Jarosława Wojciechowskiego.
 - 12) **Dawna synagoga w Lututowie** Gmina żydowska powstała w Lututowie ok. poł. XIX w. w roku 1856 mieszkało tutaj 135 Żydów, a w 1921 r. odnotowano już 1466 mieszkańców wyznania mojżeszowskiego. Dziś pamiątką po lututowskich Żydach jest dawna synagoga wzniesiona z cegły w poł. XIX w. Po roku 1945 przebudowana została na kino oraz kirkut – cmentarz żydowski o powierzchni 1,5 ha założony w poł. XIX w. Obecnie zniszczony i pozbawiony nagrobków.
 - 13) **Zespół pałacowo – parkowy Taczanowskich w Lututowie** składa się z dawnego pałacu Taczanowskich – piętrowa murowana budowla wzniesiona w stylu klasycystycznym, z czterokolumnowym jońskim portykiem w elewacji frontowej oraz park podworski. Obok stoją dawne zabudowania folwarczne, w tym klasycystyczny spichlerz wzniesiony ok. 1800 r. Pałac obecnie stanowi Zespół Szkół Rolniczych im. W. Baranowskiego. w Szkolnej Izbie Pamięci warto zobaczyć m.in. drewnianą rzeźbę św. Jana Nepomucena z 2. poł. XIX w.
 - 14) **Kościół cmentarny pw. św. Małgorzaty w Piaskach** Drewniany kościół, pokryty gontem wzniesiony został w 1781 r. We wnętrzu znajduje się ołtarz główny z obrazem z XVIII stulecia. Na cmentarzu w Piaskach znajdują się liczne zabytkowe mogiły i grobowce z 2. poł. XIX w. oraz groby poległych za Ojczyznę podczas obu wojen i w powstaniach śląskich. Odnaleźć tu można również ogrodzone kutym parkanem groby prawosławne – w jednym z nich pochowano rosyjskiego gen. Poznańskiego.
 - 15) **Izba muzealna w Bolesławcu** usytuowana jest przy ścieżce prowadzącej do ruin zamku w Bolesławcu. We wnętrzu pawilonu zobaczyć można ciekawe eksponaty archeologiczne odnalezione w obrębie ruin zamku, w tym cenny zespół kafli pochodzących z XVI w.
 - 16) **Ruiny zamku w Bolesławcu** Pierwszy drewniano – ziemny zamek wybudował już w roku 1268 założyciel osady Bolesławiec – Bolesław Pobożny, książę kaliski. Obecnie możemy zwiedzać ruiny późniejszego zamku wystawionego przez Kazimierza Wielkiego w latach 1335 – 1338. Zamek miał pełnić funkcję nadgranicznej fortalicji broniącej dostępu do Wielkopolski od strony Śląska. Wzniesiono go w widłach rzeki Proсны, w miejsce istniejącego tu wcześniej prawdopodobnie drewnianego grodu. Do dnia dzisiejszego przetrwała ośmioboczna wieża – ceglany stołp o wysokości 22 metrów oraz fragmenty murów obwodowych.
 - 17) **Kościół pw. św. Trójcy w Bolesławcu** Murowany trójnawowy kościół wzniesiony w stylu barokowym. Jego budowę rozpoczęto w 1676 r. z inicjatywy ówczesnego starosty bolesławieckiego – Mikołaja Zebrzy-

dowskiego. Nawy boczne dobudowano w XVIII w. w bryle świątyni uwagę przykuwa fasada frontowa, podzielona gzymsami na cztery kondygnacje i przyozdobiona ślepymi wnękami i wolutami. Wewnątrz dominuje wyposażenie barokowe z XVIII w. W kruchcie znajdują się epitafia dziekanów wieruszowskich –R. Dobrzelewskiego, J. Szeligowskiego i Mieńcuckiego.

- 18) **Kościół pw. św. Mikołaja w Chróście** Drewniany kościół został wzniesiony w 1734 r. W 1919 r. rozbudowano jego nawę i dobudowano kruchtę. Świątynia w Chróście jest dość typową budowlą sakralną z 1. poł. XVIII w. We wnętrzu znajduje się ołtarz z 1928 r. oraz szereg elementów starszego wyposażenia pochodzącego z XVIII i XIX w. Przed kościołem stoi murowana brama – dzwonnica z początku XX w. oraz pomnik upamiętniający śmierć parafian poległych w latach 1939 – 1945.
- 19) **Prawosławna cerkiew z końca XIX w. w Chróście** Murowana cerkiew z końca XIX w. W 2006 r. została przekazana parafii prawosławnej z Częstochowy. Obecnie jest w trakcie remontu.
- 20) **Pałac Łopuchinów w Chróście** Neogotycki pałac powstał w 2. poł. XIX w. za sprawą gen. Łopuchina, którego teść – generał lejtnant Krasnokuckij – otrzymał tutejszy majątek za zasługi w tłumieniu powstania styczniowego. w 20 – leciu m. w. utworzono tu szkołę rolniczą dla dziewcząt. Obecnie pałac służy jako Dom Pomocy Społecznej „Chróście – zamek”
- 21) **Kościół pw. św. Katarzyny w Wójcinie** wzniesiony w latach 1914 – 1920. We wnętrzu tej murowanej świątyni znajdują się ciekawe rzeźby z XVII stulecia. Na fasadzie świątyni wsi tablica pamiątkowa ku czci 16 osób poległych w latach II wojny światowej. Na ścianie północnej umieszczono tablicę z datami 1459 – 1959, upamiętniającą 500 – lecie parafii wójcińskiej. Obok kościoła, na cokole stoi figura Matki Boskiej z 1903 r.
- 22) **Kościół pw. Wniebowzięcia N.M.P. w Łubnicach** wzniesiony ok. XV w. W XVIII i XIX stuleciu – kilkakrotnie go modyfikowano. Budowla murowana, jednonawowa z niższym prezbiterium, zamkniętym wielobocznie oraz czworoboczną wieżą drewnianą z XVIII w. krytą gontowym hełmem. Dach świątyni wieńczy barokowa wieżyczka na sygnaturę. We wnętrzu znajduje się głównie barokowe wyposażenie z XVII stulecia, w tym ołtarze – główny i boczne z 2. poł. XVII w. Szczególną uwagę przykuwa umieszczony w głównym ołtarzu późnogotycki tryptyk z XVI stulecia. Na zewnątrz znajduje się tablica upamiętniająca 19 osób poległych w latach 1939 – 1945. Obok świątyni stoi murowana plebania z 1. poł. XX w.
- 23) **Kościół pw. św. Jakuba Apostoła w Dietrzkowicach** - murowany kościół wzniesiony w 1884 r. Umieszczone wewnątrz ołtarze pochodzą z poprzedniego kościoła. Na chórze zamieszczone są herby rodowe rodziny Rappardów – właścicieli Łubnic i Dietrzkowic.
- 24) **Kościół pw. św. Rocha Wyznawcy w Radostowie Drugim** Poświęcenie wybudowanego kościoła nastąpiło w sierpniu 1939 r. W głównym ołtarzu świątyni znajduje się obraz z wizerunkiem Matki Boskiej Częstochowskiej oraz św. Rocha-przedstawiającym patrona kościoła. Ciekawym elementem wieńczącym nawę ołtarzową jest symboliczne ukazanie Bożej Opatrzności. Kościół w Radostowie jest kościołem trzynawowym. w nawie bocznej lewej usytuowany jest ołtarz ku czci św. Izydora Oracza – patrona rolników. Na tymże ołtarzu w bocznych kwaterach przy wizerunku św. Stanisława Kostki usytuowane zostały średniej wielkości figury św. Antoniego Paderewskiego i św. Rocha Wyznawcy.
- 25) **Kościół pw. św. Bartłomieja w Żdżarach** drewniany kościół wzniesiony w 1768 r. We wnętrzu świątyni zachował się późnorenesansowy ołtarz główny z 1. poł. XVII w., późnogotycka płaskorzeźba „Koronacja Matki Boskiej” z początku XVI w., a także zamieszczone na chórze gotyckie rzeźby Ewangelistów z XV stulecia. Obok świątyni stoją murowane: brama – dzwonnica z 1911 r. oraz plebania z początku XX w.
- 26) **Zespół dworski z początku XIX w. w Parcicach** w skład zespołu dworskiego wchodzi: park z 4. ćw. XVIII w., o powierzchni 4,08 ha, pomniki przyrody: 2 platany kalifornijskie oraz dąb szypułkowy. Dworek szlachecki został wzniesiony na przełomie XVIII i XIX w., w stylu klasycystycznym. Obecnie dworek pozostaje w ruinie. Uratowane stylowe piece kaflowe pochodzące z jego wnętrza znajdują się w Muzeum Wnętrz Dworskich w Ożarowie (powiat wieluński).
- 27) **Obelisk na Krajance** – miejsce historycznej pamięci Obelisk upamiętnia bitwę pod Krajanką, którą 1 września 1939 r. stoczyły Wieluńskie Bataliony Obrony Narodowej z hitlerowskim najeźdźcą.
- 28) **Neogotycki kościół Przemienienia Pańskiego w Klonowej** z lat 1909 – 1910, zbudowany wg projektu Stanisława Pronaszki z Warszawy. Na skwerku przed kościołem znajduje się obelisk z nazwiskami 32 mieszkańców wsi poległych i pomordowanych w czasie ostatniej wojny. Wewnątrz znajduje się barokowe ławki, a także konfesjonał. Obraz „Zdjęcie z Krzyża” datuje się na połowę XVII w. Na uwagę zasługuje rzeźba artysty ludowego Szczepana Muchy z przysiółka Szale.
- 29) **Park w Górcie Klonowskiej** o powierzchni 1,26 ha w Górcie Klonowskiej w którym znajdują się pomniki przyrody: Lipa szerokolistna — obwód 350 cm, Dąb szypułkowy — obwód 480 cm, Klon zwyczajny — obwód 310 cm, Sosna czarna — obwód 220 cm, Grupa drzew — obwód 300 cm

- 30) **Kościół pw. Narodzenia Najświętszej Marii Panny w Czastarach** Murowany, trzynawowy, klasycystyczny wzniesiony w 1847 r. Inicjatorem budowy i fundatorem był hrabia Leopold Trepka – dziedzic Czastar i pobliskich Parcic. w okresie okupacji hitlerowskiej Niemcy zamienili kościół na magazyn zboża i areszt. Wewnątrz po lewej stronie umieszczone są kajdany w które zakuwani byli Polacy podczas okupacji hitlerowskiej. Obok znajduje się dom tzw. „organistówka” z 1. połowy XX w., która podczas okupacji hitlerowskiej była siedzibą posterunku żandarmerii i miejscem kaźni.
- 31) **Pałac w Sokolnikach z połowy XVIII w.** Budowla murowana wzniesiona w stylu barokowym, przebudowana w XIX w. Pałac w latach 80-tych XX w. został kompletnie zniszczony. Jego odbudowa przypadała pod koniec XX w. Pałac posiada dwutaktowy układ wnętrza z korytarzem. Na osi budowli znajduje się owalny salon i hall z klatką schodową. Do zespołu pałacowo – parkowego należy również murowana oficyna z 2. poł. XVIII w., wydłużona z 3 ryzalitami. Całość otacza barokowy park o powierzchni 4 ha, o układzie geometrycznym w którym występują pomniki przyrody: 5 lip drobnolistnych o obwodzie do 480 cm, jesion wyniosły o obw. 255 cm. Do 80-tych lat XX w. zachował się również murowany, piętrowy spichlerz z 1. poł. XIX w. oraz murowany lamus z 1. poł. Oba obiekty popadły jednak w ruinę.
- 32) **Kościół pw. św. Anny w Starym Ochędzynie** Drewniany kościół pochodzący z 1492 r., należy do najstarszych zabytków budownictwa drewnianego w Diecezji Kaliskiej. Został wybudowany przez siostry Cysterki z Ołoboku w stylu późnogotyckim. W 1922 r. rozbudowany i powiększony. Wewnątrz znajduje się późnogotycki ołtarz główny, w którym znajduje się późnogotycka rzeźba św. Anny Samotrzcę z początku XVI w. oraz dwa boczne ołtarze z XVII w. w których znajdują się figury św. Barbary i św. Katarzyny.
- 33) **Kościół pw. św. Stanisława Biskupa i Męczennika i Matki Bożej Częstochowskiej w Wieruszowie** Kościół murowany zbudowany w końcu XX w.
- 34) **Kościół ewangelicki na Podzamczu** Neogotycki kościół wzniesiony został w 1888 r. dla napływającej do Podzamcza w czasach zaborów ludności niemieckiej, zrzeszonej w istniejącej tu od 1893 r. gminie ewangelickiej. w początkach wojny po wkroczeniu Wehrmachtu do Podzamcza, przed świątynią rozstrzelano kilku Polaków. Nieopodal stoi Pomnik Niepodległości, wzniesiony ku czci poległych w czasie obu wojen światowych i Powstania Wielkopolskiego.

8. Opis produktów lokalnych

Plendze kartoflane z Wójcina

Wygląd: Okrągłe lub owalne placki.

Rozmiar: Średnica około 8-12 cm, grubość około 5 mm.

Barwa: Żółcistoszara na zewnątrz i na przekroju.

Smak: Smak i zapach charakterystyczny dla smażonych kartofli.

Opis:

Na początku XX wieku na terenie historycznej ziemi wieluńskiej rozpowszechnił się wypiek placków ziemniaczanych. Znacznie wcześniej pieczenie tzw. plendzy miało miejsce na obszarze zachodnio-północnym, czyli sąsiadującym ze Śląskiem i Wielkopolską. Miejscowość Wójcin położona jest obecnie na obrzeżach województwa łódzkiego. Historia przynależności terytorialnej ciągle wiązała jednak Wójcin z Wielkopolską. Bliskość Wielkopolski wpłynęła na kulturę i obyczaje, w tym kulinarne, mieszkańców tej części obecnego województwa łódzkiego. W jadłospis wszystkich rodzin z Wójcina wrosły m.in. właśnie plendze kartoflane, od pokoleń nie zmieniając składu i oryginalnego nazewnictwa. „Wśród wielu innych potraw ziemniaczanych do bardzo popularnych także współcześnie należą „plendze” i ziemniaki odsmażane na tłuszczu. „Plendze” są to placki ziemniaczane z mąką i jajkiem smażone na oleju. Można je podawać na słodko ze śmietaną lub też tylko lekko osolone” („Kuchnia wielkopolska wczoraj i dziś”, Poznań 1992). Do dnia dzisiejszego w Wójcinie plendze kartoflane są smażone w każdy piątek jako potrawa postna. Plendze pojawiają się także obowiązkowo na stole starszych mieszkanki Wójcina kiedy przyjeżdżają w odwiedziny wnuki i prawnuki.

Ciastka ze skwarek (słoninki)

Wygląd: Karbowane, złociste ciastka. Prostokątne i podłużne ciastka.

Rozmiar: Ciastka o długości 6-8 cm, szerokości 2 cm i grubości 1 cm.

Barwa: Od złocistej do lekko brązowej, na przekroju jaśniejsza.

Smak: Półśładkie z wyczuwalnym zapachem wanilii.

Opis:

Ciastka ze skwarek to karbowane dobrze wypieczone ciastka przygotowywane z mąki, skwarek, mialkiego cukru i żółtek. Ich wyjątkowy smak związany jest z wysoką jakością lokalnych surowców, a także z umiejętnym wytopieniem dobrej słoniny i schłodzeniem skwarek, zachowaniem właściwych proporcji składników i pozyskaniem ciasta odpowiednio plastycznego. Mieszkańcy Ziemi Wieluńskiej wspominają, że w czasie okresu międzywojennego, ciastka ze skwarek oraz pierniki stanowiły dekorację na bożonarodzeniowym drzewku przyniesionym. Do początku lat osiemdziesiątych XX wieku ciastka ze skwarek w większości domów wypiekano w tradycyjnych piecach, lokalnie „sabatnikach”, bezpośrednio po wypieku chleba. Tradycja wytwarzania produktu przekazywana jest drogą ustną z pokolenia na pokolenie.

Wymienione produkty zostały zarejestrowane jako produkty lokalne. Lista produktów typowych dla obszaru LGD jest jednak większa, stanowią one element tradycji kulturowej i koniecznie trzeba zadbać o ich zachowanie dla przyszłych pokoleń. Jest to zadanie, które może z powodzeniem być zrealizowane w ramach LSR.

7 tras orienteeringowych

Na terenie Powiatu Wieruszowskiego jest 7 tras orienteeringowych: Czastary, Galewice, Głaz, Gola, Lisie Jamy i Sokolski Las, Szustry. Trasy te stanowią produkt turystyczny pn. „Wieruszowski Powiat z mapą i kompasem” - turyści wyposażeni w mapy i tzw. karty startowe swoją niezwykle zabawę rozpoczynają docierając do wybranych punktów kompleksu leśnego. Za pomocą mapy i kompasu turyści starają się odnaleźć 35 punktów kontrolnych umieszczonych w lasach. Potwierdzenia dokonuje się za pomocą perforatora znajdującego się w każdym punkcie kontrolnym. Każdy turysta może rozpocząć i kończyć wędrowkę od wybranego punktu i w kolejności przez siebie ustalonej. Zdobywać kolejne punkty kontrolne można tropić zwierzęta oraz rośliny leśne.

9. Zasoby rekreacyjne, turystyczne i kulturalne.

Na obszarze LGD istnieją ogólnodostępne obiekty służące organizacji wypoczynku, rekreacji i innym formom spędzania czasu wolnego. Są to place zabaw, siłownie, przystanki turystyczne, boiska, świetlice. Wiele z nich powstało przy współudziale środków PROW 2007-2013 w ramach wdrażania LSR. Obiekty te powstawały z inicjatywy lokalnej społeczności. Kontakty jakie miała LGD z mieszkańcami przy różnych okazjach, także w trakcie konsultacji społecznych wskazują, że ciągle występują braki w tym obszarze. **Są miejsca, gdzie dostęp do obiektów rekreacyjnych i kulturalnych jest dobry, ale są też miejsca w których wręcz brakuje tego typu obiektów.** Trzeba też zauważyć, że na obszarze LGD jest wiele obiektów liczących wiele lat. Są one w złym stanie technicznym i wymagają odbudowy.

Podobna sytuacja jest w przypadku świetlic wiejskich i pomieszczeń pełniących ich funkcje (np. pomieszczenia w remizach OSO, i siedzibach innych organizacji).

Na obszarze LGD istnieją też zasoby naturalne służące rekreacji i wypoczynkowi. Są to zbiorniki wodne, wokół których teren został uporządkowany, często z inicjatywy mieszkańców, nawet wyposażony w drobną infrastrukturę. Miejsca sprzyjające rekreacji znajdują się też przy Prośnie. Opisana sytuacja wskazuje na braki, ale i możliwości rozwoju w zakresie wzbogacania zasobów rekreacyjnych, turystycznych i kulturalnych.

Obraz ten potwierdza analiza SWOT. Problem niedostatecznej dostępności infrastruktury rekreacyjnej, turystycznej i kulturalnej jest jednym z problemów kluczowych zidentyfikowanych podczas pracy nad LSR.